

НАСЛОВ КЊИГЕ: „Очаране наочаре”

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ ПИСЦА: Светлана Велмар Јанковић

НАЗИВ РАДА: „Очаране наочаре”

Када сам почела да читам књигу „Очаране наочаре“, помислила сам да је мало досадна, али моје мишљење се брзо променило.

После другог поглавља сам желела да сазнам што више о мом родном граду, Београду.

Ова књига се састоји од увода, седам поглавља, седам међувремена и закључка. Занимљиво ми је било што у поглављима главни ликови, који се зову Лука и Милена, откривају и проживљавају моменте из прошлости Београда гледајући кроз очаране наочаре, које је Лука добио за рођендан од очараног оптичара.

После у међувременима, њих двоје причају са својим родитељима о том догађају и сазнају оно што нису могли да виде кроз наочаре.

Тако сам ја научила о Београду многе детаља које нисам знала. Када будем пролазила Улицом 1300 каплара, сетићу се дечака Луција из Сингидунума. Била сам одушевљена када сам сазнала да се тако некада звао Београд, а овај дечак ме је много подсетио на мене, јер обоје волимо да се дуго купамо. Волела бих да могу да се вратим кроз време и да га упознам.

Увек сам се питала зашто се Вишњичка бања зове тако. Сада знам, јер је једна девојчица Еда пронашла извор лековите воде која лечи кожне болести и ране баш тамо, где је данас Вишњичка бања.

Морам да поменем да пето поглавље говори о деспоту Стефану Лазаревићу који је оснивач Београда и чије име носи моја школа.

Сада другим очима гледам на улице којима често пролазим. На пример у Улицу Облићев венац идем са родитељима да платим рачун за интернет, док сам у парку на Топличином венцу често хранила голубове, а нисам ни замишљала да је после Другог светског рата у једној од зграда на углу тих улица био затвор.

Ову књигу препоручујем свима који желе да науче више о прошлости Београда. Треба да доживите право путовање кроз историју овог прелепог града.

ИМЕ УЧЕНИКА: Катерина Радовић 4/4
ШКОЛА: „Деспот Стефан Лазаревић“
МИРИЈЕВО, БЕОГРАД
НАСТАВНИК: Зорица Марковић